

A Kúria a dr. M. Tóth Zoltán egyéni ügyvéd által képviselt felperesnek - a dr. ... jogtanácsos által képviselt ... **Nyrt.** alperes ellen rendkívüli felmondás jogellenességének megállapítása és jogkövetkezményei iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál 16.M.2302/2010. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 49.Mf.630.658/2011/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Bíróság 49.Mf.630.658/2011/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 30.000,- Ft (Harmincezer forint) felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes 2006. június 8-ától állt munkaviszonyban az alperesnél. A perrel érintett időszakban a feladatait az ... Igazgatóság ... Főosztály ... Osztályán ügyfélszolgálati munkatárs munkakörben látta el.

L.P. a ... Főosztály vezetője 2010. április 7-én felkérte az ... és ... Osztály vezetőjét **F.V.B.**, hogy a ... Osztály munkatársainak vizsgálatát végezzék el a jogosulatlan számlabetekintés ellenőrzésének céljából. **F.V.B.** ezen a napon e-mailben kérte fel munkatársát az ellenőrzés elvégzésére. A vizsgálat 2010. április 8-án megállapította, hogy a felperes több alkalommal megtekintette kolléganője, **P.É.** számlaforgalmát. A ... számlavezető rendszer naplólekérdezései során látott képernyőmásolat alapján a felperes 2010. január 4-én, január 7-én, február 11-én, március 2-án, valamint 2009-ben is számos alkalommal betekintett kolléganője **P.É.** folyószámla adataiba anélkül, hogy erre az érintettől felhatalmazást kapott volna.

A vizsgálat eredményéről **L.P.** főosztályvezető 2010. április 9-én kelt feljegyzésében értesítette a felperes felett munkáltatói jogkört gyakorló **F.P.** ügyvezetőt az ... Igazgatóság vezetőjét. Mivel a felperes által elkövetett szabályszegések felvetették a banki jogsértés gyanúját, a főosztály értesítette a történetekről az ... Igazgatóságot és a ... Igazgatóságot, akik visszaigazolták a banktitoksértés tényét és javaslatot tettek a munkajogi intézkedés megtételére. A felperest 2010. április 19-én személyesen meghallgatták, ahol előadta, hogy kíváncsiságból tekintette meg az adatokat.

Az alperes 2010. április 19-én rendkívüli felmondást közölt a felperessel. Az intézkedés indokolása szerint a felperes több alkalommal megtekintette **P.É.** munkatársa számlaforgalmát anélkül, hogy a számla tulajdonosa erre meghatalmazást adott volna. Az illetéktelen számlabetekintésre a célzott ellenőrzés keretében derült fény, amely tényről banktitoksértés gyanúja miatt a védett adatok biztonsági rendjéről szóló vezérigazgatói utasításban foglaltaknak megfelelően értesítették az ... Igazgatóságot és a ... Igazgatóságot. Az eset kivizsgálásának eredményeként megállapítást nyert, hogy a felperes a cselekményeivel banktitoksértést követett el, amely a hivatkozott vezérigazgatói utasítás szerint súlyos munkaköri kötelezettségszegésnek minősül. A rendkívüli felmondás utalt arra, hogy az alperes Kollektív Szerződésében foglaltak szerint a munkáltató különösen annak a munkavállalónak a munkaviszonyát szünteti meg rendkívüli felmondással, aki megsérti a banktitok és üzleti titok védelméről szóló belső utasításokat (2. fejezet 9. pont). A felperes a magatartásával a banktitok védelmére vonatkozó, munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan, jelentős mértékben megszegte.

A rendkívüli felmondás jogellenességének megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt a felperes keresetet terjesztett elő a munkaügyi bíróságon. A keresete indokolásaként arra hivatkozott, hogy az alperes elmulasztotta a 15 napos szubjektív határidőt, mert már a 2010. április 9-ét megelőző időszakban tudomást szerzett a munkavállalói szerződésszegésről, azonban csak április 19-én tette meg az intézkedéseket.

Álláspontja szerint banktitoksértést nem követett el, mert a tudomására jutott adatokat kívülálló, külső, harmadik személynek nem tette hozzáférhetővé. A Kollektív Szerződésben csak azok a cselekmények kerültek felsorolásra, amelyek maguk után vonhatják a rendkívüli felmondást, az eljárási szabályokat a peres eljárásban azonban az alperes nem csatolta, vagyis nem bizonyította azok betartását.

Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben

történő marasztalását kérte.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság a 16.M.2302/2010/4. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítélete indokolása szerint a munkáltató által közölt rendkívüli felmondás jogszerű, az megfelel az Mt. 96. § (1) bekezdésében foglaltaknak. Megállapította, hogy a munkáltató a rendkívüli felmondást az Mt. 96. § (3) bekezdése szerinti határidőben közölte. Álláspontja szerint a rendkívüli felmondásban felhozott indokok valósak, a felperes terhére megállapítható volt, hogy megsértette a banktitkot és olyan jogosulatlan adatkezelést valósított meg, amelyre jogosultsága sem az alperes belső utasításai, sem pedig a kollektív szerződés rendelkezései alapján nem volt.

A munkaügyi bíróság érvelése szerint a munkáltató a felperes munkavállalóval szemben nem az Mt. 109. §-án alapuló hátrányos jogkövetkezményként szüntette meg a felperes munkaviszonyát, intézkedése az Mt. 96. § (1) bekezdés a) pontján alapult, oka pedig a felperesi munkavállaló kötelezettségszegő magatartása volt. A rendkívüli felmondással, mint munkáltató intézkedéssel arányos volt a felperes terhére rótt magatartás.

A felperes fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Bíróság a 49.Mf.630.658/2011/4. számú ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletét helyes indokai alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése kapcsán kiemelte, hogy a Kollektív Szerződés értékelése jelent perben nem volt releváns, mert a munkáltató intézkedése az Mt. 96. § (1) bekezdésén alapult, amely Kollektív Szerződés hiányában is alkalmazandó a munkavállaló kötelezettségszegésének elbírálására. A felperes a meghallgatása során maga is elismerte, hogy jogosulatlanul több alkalommal megtekintette munkatársnője bankszámlájának forgalmát, amelyre felhatalmazással nem rendelkezett. Nem volt feladata a kollégája számlájának figyelemmel kísérése, a betekintésre pedig jogosultsága sem volt. Az alperes a perben hitelt érdemlően igazolta, hogy banktitka a számlatulajdonosnak van, a felperes a bank és a számlatulajdonos viszonylatában kívülállónak minősül, függetlenül attól, hogy technikailag lehetősége volt a számla forgalmát megtekinteni. Mindezek alapján a felperes alapvető munkaköri kötelezettségét sértette meg, amikor nem tartotta tiszteletben a bankszakma alapvető elvárását a banktitkokkal kapcsolatban.

A jogerős ítélet kiemelte, hogy a rendkívüli felmondás okainak felsorolása a Kollektív Szerződésben egy lehetséges helyzet előrevetítése, ami nem jelenti azt, hogy a felsoroláson kívül eső esetekben a munkáltató ne gyakorolhatná a rendkívüli felmondás jogát, ha arra a munkavállaló magatartása okot ad.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, a munkaügyi bíróság ítéletének megváltoztatását és annak megállapítását kérte, hogy az alperes 2010. április 19-én kelt rendkívüli felmondása jogellenes. Kérte továbbá a jogellenes megszüntetés jogkövetkezményei iránti követelések összezszerűsége vonatkozásában az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását, valamint az alperes perköltségben történő marasztalását.

A felülvizsgálati érvelés szerint a támadott munkáltatói intézkedés a Kollektív Szerződést helytelenül idézte, mert abban kötelező megszüntetési okként tünteti fel a banktitok megsértését, holott a Kollektív Szerződés 2. fejezetének 9. pontja csak annak lehetséges következményeként nevesíti azt. Amennyiben pedig a feltárt kötelezettségszegés nem automatikusan vonja maga után a munkaviszony megszüntetését, a felmondásnak indokolnia kellett volna a jogkövetkezmény megállapításának szempontjait, ehelyett mérlegelés nélkül a munkaviszony megszüntetésére került sor.

Álláspontja szerint a másodfokú bíróság téves következtetést vont le a becsatolt bizonyítékokból, amikor arra hivatkozva utasította el a fellebbezést, hogy a Kollektív Szerződésben felsorolt rendkívüli felmondási okok egy lehetséges helyzet előrevetítését jelentették. Ebből következően pedig a fellebbezésben foglaltakat érdemben nem bírálta el, a becsatolt bizonyítékokat nem vette figyelembe, így olyan döntés született, amely iratellenes és amelyben a bizonyítékok értékelése kirívóan okszerűtlen, logikátlan. Mindezek alapján a jogerős ítélet nem felel meg a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltaknak. Mivel a rendkívüli felmondásban foglalt indokolás nem valós, mert a perbeli esetben a Kollektív Szerződés rendelkezése alapján nem volt kötelező munkaviszonyának rendkívüli felmondással történő megszüntetése, ezért az jogellenesnek tekinthető.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását és a felperes felülvizsgálati eljárási költségeiben történő marasztalását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az 1992. évi XXII. törvény (Mt.) 96. § (1) bekezdése szerint a munkáltató, illetve a munkavállaló a munkaviszonyt rendkívüli felmondással megszüntetheti, ha a másik fél

- a) a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan, vagy súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megszegi, vagy

b) egyébként olyan magatartást tanúsít, amely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné teszi.

A (3) bekezdés rendelkezése alapján Kollektív Szerződés, illetve munkaszerződés az (1) bekezdés keretei között meghatározhatja azokat az eseteket, amikor az (1) bekezdésben foglalt jogkövetkezménynek van helye.

A fenti felhatalmazás alapján az alperes Kollektív Szerződésének 9.c. pontja sorolja fel azokat az eseteket, amelyek a munkáltató megítélése alapján olyan súlyos kötelezettségszegéseket jelentenek, amely alapot ad a munkavállaló munkaviszonyának rendkívüli felmondással történő megszüntetésére. A harmadik francia bekezdés ilyen oknak tünteti fel a banktitok és üzleti titok védelméről szóló belső utasítások megsértését.

A perben nem volt vitatott, hogy a felperes munkatársnője vonatkozásában több alkalommal is rendszeresen banktitoksértést követett el, amikor folyószámlája egyenlegét és annak forgalmát erre adott felhatalmazás nélkül megtekintette. A felperes a banktitoksértés tényét elismerte. Az alperes a perben csatolta a számú vezérigazgatói utasítást, amely a védett adatok biztonságának rendjéről szólt és amelynek 5. fejezet 3. pontja a banktitok, illetve értékpapírtitok feladatkörön kívüli kezelését súlyos munkaköri kötelezettségszegésnek minősíti. Ebből következően nem volt jelentősége annak a felperes által hivatkozott körülménynek, hogy a Kollektív Szerződés nem kötelező jelleggel állapítja meg a banktitoksértés jogkövetkezményeként a rendkívüli felmondást, különösen arra tekintettel, hogy a Kollektív Szerződésben felsorolt eset általában a banktitok és üzleti titok védelméről szóló belső utasítás megszegésére utal. Mivel ezen utasítás külön súlyos kötelezettségszegésként tartalmazza a banktitok és értékpapírtitok megsértését, ezért a felperes nem vitatottan olyan súlyos munkaköri kötelezettségszegést követett el, amely mérlegelés és külön indokolás nélkül is megalapozta a legsúlyosabb munkáltatói intézkedést.

A felperesnek munkaköréből adódóan lehetősége volt kívülálló harmadik személyek számladatainak megtekintésére, erre azonban csak célzottan a munkaköri kötelezettségének teljesítésével összefüggésben kerülhetett sor. „Kíváncsiságból” történő adatmegismerés akkor is súlyos kötelezettségszegésnek minősül, ha azt nem kívülálló harmadik személyek részére valósult meg, hanem a felperes saját maga kívánt olyan információhoz jutni, amelyre felhatalmazással nem rendelkezett. A kolléganő számlájának forgalma ugyanis banktitkot képez, amely felett való rendelkezési jog kizárólag a számlatulajdonost illette meg.

A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3)

bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a felperes munkavállalói költségkedvezményére tekintettel az állam viseli.

Budapest, 2013. március 20.

dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bírószági tisztviselő